

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/275/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119209626
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1119209626.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: M. N. M. , narodený dňa XX.X.XXXX, bytom K., J. č. XXXX/XX, zastúpený Mgr. Alica Mendlová, advokátka, Bratislava, Riečna č. 2, proti žalovanému: Q. B. , narodený dňa XX.X.XXXX, bytom K., E. č. XXXXX/XXB, zastúpený JUDr. Lenka Charvátová, advokátka, Bratislava, Družstevná č. 3, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 1. augusta 2019, č.k. 19 C 34/2019-260, v znení uznesenia Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 18. októbra 2019, č.k. 19 C 34/2019-291, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 1. augusta 2019, č.k. 19 C 34/2019-260, v znení uznesenia Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 18. októbra 2019, č.k. 19 C 34/2019-291, p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia domáha voči žalovanému zriadenia záložného práva na (v návrhu špecifikovaných) obchodných podieloch a nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného a to na zabezpečenie pohľadávky žalobcu zo zmluvy o pôžičke zo dňa 30.9.2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, uznanej formou notárskej zápisnice zo dňa 30.3.2017, č. N 439/2017, NZ 10882/2017. Žalobca tvrdí, že na základe žaloby žalovaného je na Okresnom súde Bratislava I. vedené konanie pod sp.zn. 23 C 61/2017, ktorým sa žalovaný domáhal určenia, že vyššie označená pohľadávka žalobcu neexistuje. V predmetnom konaní došlo aj k vydaniu predbežného opatrenia, ktorým súd obmedzil žalobcu vo vymáhaní svojej pohľadávky. Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 28.11.2018, sp.zn. 23 C 61/2017, predmetnú žalobu zamietol a zrušil nariadené neodkladné opatrenie. Podľa žalobcu má v súčasnej dobe vo veci prebiehať konanie na odvolacom súde. Žalobca ďalej tvrdí, že žalovaný sa snaží vyhnúť plneniu svojich záväzkov podávaním nedôvodných žalôb a odvolaní, aby zmaril alebo oddialil vymożenie pohľadávky žalobcu. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný má označený majetok zaťažený a žalobcovi hrozí ujma v podobe ohrozenia vymožitelnosti jeho pohľadávky. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 343 ods. 1, ods. 3 C.s.p. a vecne tým, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa - žalobcu, ktorá je predmetom súdneho konania, ktorého výsledkom bude pozitívne súdne rozhodnutie, zaväzujúce žalovaného k peňažnému plneniu, ako to vyplýva z § 343 ods. 3 C.s.p. Nejde o ďalší zabezpečovací inštitút akejkoľvek pohľadávky veriteľa ako spôsob zabezpečenia tejto pohľadávky popri iných právnych prostriedkoch. Ide o inštitút viazaný na konkrétne súdne konanie, v ktorom sa veriteľ domáha plnenia pohľadávky, ak existuje obava, že jej exekúcia bude ohrozená. V tomto smere nie je, podľa názoru súdu prvej inštancie, splnená ani jedna z týchto podmienok. Z tvrdení žalobcu nevyplýva žiadne konanie, na základe ktorého by vôbec mohlo dôjsť k výkonu záložného práva

tak, ako to predpokladá § 343 ods. 3 C.s.p., a teda neexistuje základný predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na veciach, majetkových právach alebo iných majetkových hodnotách žalovaného. Nemožno bez ďalšieho prihladiť ani na tvrdenia žalobcu o ohrození jeho práv z dôvodu, že žalovaný využíva prostriedky právnej ochrany. Úvahy žalobcu o ich dôvodnosti nie sú (už z povahy veci) podstatné. Tvrdená skutočnosť, že majetok žalovaného je zaťažený, rovnako bez ďalšieho nie je podstatná. Realizáciu práv iných veriteľov nemožno vyhodnotiť ako obavu, že exekúcia žalobcovej pohľadávky bude ohrozená. Zabezpečovacie opatrenie neslúži na ochranu záujmu žalobcu proti právam iných veriteľov ale na zabezpečenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Súd prvej inštancie dôvodil, že žalobca nepreukázal existenciu základných predpokladov na posudzovanie dôvodnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia tak, ako to predpokladá ustanovenia § 343 ods. 1 C.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, i keď bol v konaní úspešný, keďže mu ku dňu rozhodnutia o zamietnutí návrhu ani žiadne nemohli vzniknúť.

2. Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, dôvodiac, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že nepreukázal základné predpoklady pre posudzovanie dôvodnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Poukázal na to, že žalovaný sa žalobou podanou na totožnom súde prvej inštancie dňa 4.10.2017 domáhal rozhodnutia, ktorým súd určí, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému zo Zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 30.09.2012 medzi žalobcom a žalovaným, uznaná vo forme notárskej zápisnice zo dňa 30.3.2017, č. N 439/2017, Nz 10882/2017, neexistuje. Súčasne súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie uznesením zo dňa 11.10.2017, sp.zn. 23 C 61/2017, ktorým obmedzil žalobcu vo vymáhaní svojej pohľadávky. Rozsudkom zo dňa 28.11.2018, sp.zn. 23 C 61/2017, súd prvej inštancie žalobu zamietol a zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením súdu. Voči uvedenému rozsudku v celom rozsahu podal žalovaný odvolanie, v súčasnosti prebieha odvolacie konanie. Podľa žalobcu žalovaný systematicky vykonáva úkony za účelom vyhnutia sa plneniu a podaným odvolaním, vzhľadom na predpokladanú dĺžku odvolacieho konania, sa snaží zmariť možnosť žalobcu domôcť sa svojej pohľadávky. Existuje dôvodný predpoklad, že žalovaný sa počas odvolacieho konania bude zbavovať majetku alebo ho zaťaží v prospech tretích osôb. Žalobca je toho názoru, že nemá inú možnosť ako domáhať sa vydania zabezpečovacieho opatrenia, aby si zabezpečil vymožiteľnosť svojej pohľadávky. Vydaním zabezpečovacieho opatrenia nebude žiadnym spôsobom narušené podnikanie žalovaného a nedôjde k obmedzeniu jeho aktivít. Žalobca poukázal na to, že z výpisov z obchodného registra vyplýva, že žalovaný má niektoré obchodné podiely zaťažené a žalobcovi hrozí bezprostredná ujma v podobe ohrozenia vymožiteľnosti jeho pohľadávky, a to jednak vykonávaným súdnym konaním iniciovaným žalovaným, a jednak voľnou dispozíciou majetkom žalovaného. Podľa žalobcu cieľom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia je práve ochrana pohľadávky veriteľa, pričom zo skutkových okolností je zrejmé, že žalovaný systematicky ohrozuje vymožiteľnosť pohľadávky žalobcu ako veriteľa. Navrhol odvolaciemu súdu zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť.

3. Odvolací súd, v súlade s § 329 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 344 C.s.p., doručil žalovanému návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 1.8.2019, č.k. 19 C 34/2019-260, ako aj odvolanie žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu, a umožnil mu vyjadriť sa k odvolaniu a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

4.1. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na to, že zo znenia § 343 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že základnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú existencia peňažnej pohľadávky veriteľa a obava, že exekúcia bude ohrozená. V súlade s § 343 ods. 3 C.s.p. možno, podľa žalovaného, konštatovať, že zabezpečovacie opatrenie slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu, ktorá je alebo bude predmetom súdneho konania, výsledkom ktorého bude pozitívne súdne rozhodnutie, zaväzujúce žalovaného k peňažnému plneniu. Zabezpečovacie opatrenie teda nemožno použiť v prípadoch, keď predmetom konania je určovací nárok. Predmetom odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave, v ktorom sa rozhoduje o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 23 C 61/2017, zo dňa 28.11.2018, nie je peňažné plnenie, ale určenie neexistencie pohľadávky žalobcu voči žalovanému zo Zmluvy o pôžičke. Keďže výsledkom predmetného súdneho konania, vzhľadom na jeho povahu, ani v prípade úspechu žalobcu, nebude

právoplatne priznaná pohľadávka, podľa názoru žalovaného, v súlade s § 343 ods. 1 a ods. 3 C.s.p., zriadenie sudcovského záložného práva v danom prípade nie je možné.

4.2. K tvrdeniam žalobcu, podľa ktorých žalovaný systematicky vykonáva úkony za účelom vyhnutia sa plneniu, snaží sa zmať možnosť žalobcu domôcť sa svojej pohľadávky, počas odvolacieho konania sa bude zbavovať majetku alebo ho zaťaží v prospech tretích osôb, žalovaný uviedol, že uvedené tvrdenia sú len subjektívnymi a ničím nepodloženými domnienkami žalobcu, ktoré žalobca v doterajšom priebehu konania konajúcemu súdu nijako neosvedčil. Podľa žalovaného žalobca by mal súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.9.2014, sp.zn. 2 Cob 171/2014, podľa ktorého „Navrhovateľ predbežného opatrenia musí osvedčiť, že protistrana koná tak, že v konečnom dôsledku môže dôjsť k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu núteného výkonu rozhodnutia, teda, že obava z ohrozenia je reálna. Samotný dlh nemôže bez ďalšieho byť dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, patrí predovšetkým také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Zároveň platí, že zásah do práv predbežným opatrením dotknutého účastníka musí byť primeraný a nesmie ho obmedziť nad mieru nevyhnutne potrebnú.“ Žalovaný ďalej uviedol, že sa stotožňuje so závermi rozhodnutia súdu prvej inštancie, odôvodňujúcimi zamietnutie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Poukázal aj na to, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom rozsahu odporuje zásade proporcionality, neúmerne obmedzuje žalovaného na jeho právach. Podľa žalovaného žalobca v doterajšom priebehu konania nepreukázal existenciu základných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na majetok žalovaného v súlade s § 343 ods. 1 a ods. 3 C.s.p.

4.3. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako vecne správne, potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, účinný od 1.7.2016) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

6. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p. môže súd zabezpečovacím opatrením zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Zabezpečovacie opatrenie slúži na zabezpečenie len peňažnej pohľadávky. Jeho účelom je zvýšenie vymožiteľnosti peňažných pohľadávok veriteľa a zabránenie zbavovaniu sa exekučne postihnuteľného majetku. Plní funkciu zabezpečenia budúcej exekúcie pohľadávky. Podmienkou jeho nariadenia je preukázanie existencie obavy, že sa žalovaný účelovo zbavuje majetku. Za ohrozenie exekúcie je možné považovať také konanie žalovaného, ktorým znižuje hodnotu majetku postihnuteľného exekúciou, ale aj stav, v ktorom sa žalovaný ocitol a ktorý podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje schopnosť plniť svoje záväzky. Nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie musí byť reálne a bezprostredné. Keďže právo na súdnu ochranu majú obe strany súdneho konania, musí súd prihliadať aj na to, aby nariadením zabezpečovacieho opatrenia nedošlo k zásahu do práv druhej strany sporu nad nevyhnutnú mieru.

8. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že podľa C.s.p. na to, aby súd na návrh strany sporu mohol nariadiť zabezpečovacie opatrenie, musí byť (i) hodnoverne osvedčená existencia peňažnej pohľadávky žalobcu proti žalovanému a (ii) musí byť preukázaná dôvodná obava, že exekúcia tejto peňažnej pohľadávky bude ohrozená. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry k predbežným opatreniam podľa predchádzajúcej právnej úpravy v O.s.p. je tiež možné uvažovať o tretej (nepísanej) podmienke spočívajúcej v primeranosti zásahu do práv žalovaného vo väzbe na nárok žalobcu, ktorému sa opatrením poskytuje ochrana.

9. V posudzovanej veci žalobca tvrdí, že má voči žalovanému pohľadávku zo zmluvy o pôžičke zo dňa 30.9.2012, uznanú vo forme notárskej zápisnice. Podľa názoru odvolacieho súdu však žalobca existenciu pohľadávky ničím hodnoverne neosvedčil, k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spomínanej notárskej zápisnice nepripojil a pohľadávku žiadnym spôsobom nešpecifikoval. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by mala byť konkrétne peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo

vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Zároveň je potrebné poukázať aj na to, že rozsah pohľadávky žalobcu je neistý vzhľadom na uplatnenie započítania pohľadávky žalovaným (konanie sp.zn. 23 C 61/2017). Osvedčená výška zabezpečovanej pohľadávky má zásadný význam pre zisťovanie primeranosti rozsahu prípadne zriadeného záložného práva.

10. Žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie budúcej exekúcie voči žalovanému. Okrem existencie nároku musí však žalobca osvedčiť i to, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadná exekúcia mohla byť ohrozená. Ani existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 Obo 144/97; uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1998).

11. Žalobca vidí ohrozenie exekúcie v tom, že žalovaný sa snaží vyhnúť plneniu oddaľovaním ukončenia sporu, pričom má neobmedzenú možnosť disponovať svojim majetkom a postupne sa ho zbavovať, ako aj v tom, že žalovaný má niektoré obchodné podiely zaťažené. Žalobca však návrh neosvedčil takými dôkazmi, z ktorých by vyplývalo také reálne konanie žalovaného, v dôsledku ktorého by dochádzalo k zbavovaniu majetku, resp. k jeho znehodnoteniu na úkor žalobcu ako veriteľa.

12. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje absenciu splnenia obidvoch zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a to osvedčenie existencie pohľadávky veriteľa a dôvodnosť obavy z ohrozenia exekúcie, pričom aj nesplnenie jednej z nich má za následok nemožnosť vyhovieť návrhu žalobcu.

13. Odvolací súd zo všetkých uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).